

ایمونوفلورسانس و سیلهای برای تشخیص مرحله فعلی بیماری بروسلوز

دکتر شهرناز رفیعی*

مقدمه

کمک کنیم از این جهت پیشنهاد استفاده از روشی را مطرح ساخته ایم که سریعتر و راحت‌تر تشخیص بیماری را مشخص و ارزیابی می‌کند.

مواد و روش‌ها:

سرم – از هر ۵۰ بیمار مبتلا به تب مالت (۲۳ زن و ۲۷ مرد) سرم تهیی شد تشخیص بالینی توسط پزشک متخصص بر حسب علائم بالینی و آزمایش‌های سروولوژیکی گذاشته شده بود.

روشها:

الف – آگلوتیناسیون استاندارد Standard Tube Test (STT) یا آزمایش رایت طبق روش Hausler Koontz (5).

ب – کومبس رایت با استفاده از آنتی سرم ضد گلوبولین انسانی AHG – بر روی تمام نمونه‌ها ابتدا تست آگلوتیناسیون استاندارد و سپس همانها AHG افزوده و کومبس رایت انجام گردید (8).

ج – 2ME آگلوتیناسیون با استفاده از روش (۳) تغییر یافته Buchman برای اطلاع دقیق از این روش به

تب مالت یا بروسلوز بیماری مشترک انسان و دام که بصورت اندر میک در بسیاری از نقاط کشور مادیده می‌شود. مسئله حادی از نظر تشخیص، درمان و پیش‌آگهی ایجاد کرده است که توجه بهتر یک از قسمت‌های فوق قدیمی است با ارزش در جهت حفظ ارزش‌های مادی و سرمایه‌های کشور، چه صدمه اقتصادی ناشی از آلودگی حیوان و از طرفی حذف نیروی بارور و کاربرد بیماری میتواند دست آویزی باشد برای بررسی هرچه بیشتر این بیماری.

از آنجاکه بروسلوز میتواند بیماری مزمنی باشد یعنی در صورت عدم درمان و گاه بادرمان نامناسب و یا واکنش‌های خاص بدن مبتلایان، دچار ازمان گردد، شناسایی این گروه از بیماران که مرض در آنها خاموش است و یا آنکه دچار عود شده و برگشته است بعبارت بهتر تشخیص فرم فعلی بیماری از شکل غیر فعل آن اهمیت حیاتی برای پزشک بیماریهای عفونی و در بسیاری از موارد برای تمام اطباء می‌باشد. چهارها در مقابل سوال لایتحال آیا درمان بکنم یا نه؟ قرار می‌گیرد. هدف این بررسی اشاره به علائم بالینی و استفاده از روش‌های درمانی و اختصاصی نیست که به آسانی آنرا در بسیاری از کتب و مقالات میتوان یافت، عمده نظر ما این بوده است که به پزشک در تشخیص

* گروه میکروسنای و ایمونولوژی دانشکدهٔ پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران.

فلوئورسنس کی ایجاد بالاتر IgG در فلورسنس را نسبت به 2ME فلورسنس بخوبی میتوان دید.

جدول شماره ۱- این مطلب را با جزئیات بیشتر نشان میدهد:
۴۲ نمونه از ۵۵ سرم مورد آزمایش در هر دو روش مشبت بوده‌اند یعنی دارای مقادیری از IgG بوده‌اند. درسه مورد 2ME فلورسنس منفی بوده است حال آنکه در سرم IgG وجود داشته است. در ۳۵ مورد (۶۰٪) ایجاد IgG در سرم بالاتر از روش 2ME فلورسنس بوده است این امکان اثر 2ME بر روی ملکول IgG را مطرح می‌کند حالا آنکه قاعده‌تا فقط باید روی ملکول IgM اثر بگذارد.

جدول شماره ۲- تست آگلوتیناسیون 2ME را با روش 2ME فلورسنس مقایسه می‌کند (مقادیر IgG و IgM فلورسنس و 2ME آگلوتیناسیون) .

در اینجا ۲۱ نمونه بعد از اثر 2ME وجود IgM را بروش فلورسنس نشان میدهند که ۱۱ مورد آن عیار پائین تر از $\frac{1}{20}$ داشته‌اند و در نتیجه منفی گزارش شده‌اند. و ۱۰ نمونه عیار مشبت داشته‌اند.

این یافته احتمال وجود دو مطلب را القا می‌کند.
الف- 2ME نمی‌تواند تمام IgM موجود در محیط را احیاء کند.

ب- IgM منوم حاصل از 2ME قادر است در روش ایمونوفلورسنس وارد عمل شود.

جدول شماره ۳- مقادیر ایمن گلوبولین ها را در دو روش 2ME آگلوتیناسیون و 2ME ایمونوفلورسنس برحسب جنس بیماران نشان میدهد. در این جدول میتوان افزایش عیار IgG را بروش ایمونوفلورسنس حتی پس از اثر 2ME به میزان 2ME آگلوتیناسیون ملاحظه کرد. در ۵۵ نمونه مورد آزمایش ۲۲ مورد آگلوتیناسیون آنتی بادی در روش 2ME آگلوتیناسیون کمتر از تکنیک ایمونوفلورسنس بوده است و این نمودار حساسیت بیشتر روش ایمونوفلورسنس نسبت به آگلوتیناسیون است. جدول شماره ۴- نمودار مقایسه‌ایی است از عیارهای IgG در روش فلورسنس و عیار حاصل از تست رایت آگلوتیناسیون استاندارد که مقادیر بالای شیترهای IgG را در این روش میتوان دید. جدول شماره ۵- مقدار IgM را که بروش فلورسنس اندازه گیری شده است و امکان بررسی بروشورایت آگلوتیناسیون وجود ندارد و در حقیقت با استفاده از روش ایمونوفلورسنس با کنزوگه اختصاصی عمل "دوتکنیک

مقاله همین مؤلف (۱۳) مراجعه فرمائید.

دال- روش ایمونوفلورسنس غیر مستقیم

I- آنتی زن- از سوچ بروسل آبورتوس که برروی ژلز خوندارکش داده شده است بعداز ۴۸ ساعت مسوسپانسیون ۵٪ تهیه کرده، گسترشی از آن بر روی لام شیشه‌ای فراهم کرده با حرارت ثابت (FIX) نمودیم.

II- با فرسفتات با $\text{PH}=7.2$ مجموعه‌ایی از فسفات دی سدیک، منوسدیک و نمک طعام.

III- کنزوگه فلورسنس آنتی هیومن گلوبولین اختصاصی برای IgM انسان که به ایزوتیو سیانات فلورسین کنزوگه شده است. در این روش از رقت $\frac{1}{20}$ این کنزوگه‌ها استفاده گردید.

IV- گلیسرین تامپونه.

گلیسرین دوبار تقطیر شده $\text{C}_5\text{C}_10\text{C}_{15}$ ، مجموعه فسفات دی سدیک و منوسدیک روش کار تکنیک استاندارد ایمونوفلورسنس غیر مستقیم است (۱۵).

با این تفاوت که آزمایش در چهار سری صورت می‌گیرد.

a- سرم‌های رقیق شده با افرفتات را در مجاورت کنزوگه ضد IgG قرار میدهیم.

b- سری دوم از سرم‌ها را که مانند ردیف اول رقیق شده‌اند با کنزوگه ضد IgM مجاور می‌کنیم.

c- ردیف سوم حاوی سرم‌هایی است که قبل از تحت اثر 2ME قرار گرفته‌اند و با کنزوگه ضد IgM مجاور می‌شوند.

d- ردیف چهارم سرم‌های احیاء شده با 2ME آنتی گلوبولین کنزوگه ضد IgG مجاور می‌کنیم.

از این پساز این دو ردیف آخر بعنوان تست 2ME فلورسنس یاد می‌کنیم.

بعد از آخرین شستشو و افزودن تامپون گلیسرین لامها زیر میکرسكپ فلورسنس خوانده می‌شوند.

نتایج:

جدال و نابلهای زیر نتایج را مورد بررسی قرار میدهند.

هیستوگرام شماره ۱- مقایسه‌ایی از عیار IgG در سرم و بعداز اثر 2ME در همان سرم را نشان میدهد بعبارت بهتر قیاسی است بین عیار IgM ایمونوفلورسنس و 2ME بروش

مجموعه‌ایی از این گلوبولین‌های مختلف است، انتظار می‌رود که عیار آگلوتیناسیون در همه موارد بالاتر باشد. نکته جالب توجه این است که درسه مورد حتی عیار IgM از تیتر بدست آمده در روش رایت بالاتر است و این امر نیز دلیل دیگری بر افزونی حساسیت روش فلوئورسانس می‌سراید. روش‌های معمول می‌باشد. در تمام جداوی که جنس بیماران مورد بررسی قرار گرفته است دیده می‌شود که از نظر آماری این فاکتور ارزش مشخصی ندارد.

رایت استاندارد و 2ME در هم ادغام می‌شوند. جدول شماره ع تست رایت استاندارد با فلوئورسانس بر حسب جنس بیماران نشان داده شده است و به جزئیات ذیده می‌شود که از ۵۰ بیمار که همگی دارای رایت مثبت بوده‌اند هیچ یک در روش فلوئورسانس منفی نشده‌اند. بنابراین منفی کاذب در روش فلوئورسانس دیده نمی‌شود، در ۱۶ مورد هر دو روش، عیارهای یکسان داشته‌اند (۲۸٪) موارد در ۱۲ مورد فلوئورسانس به تنها یکی با از تراز عیار آگلوتیناسیون بوده است (۲۴٪). با توجه باینکه عیار حاصل در آزمایش رایت

بنابراین مقادیر حاصل از روش 2ME دقیق نیست (جدول شماره ۱۵).

جدول ۱ - میزان پراکندگی تیترهای IgG در تست 2ME و IF نسبت به یکدیگ

2ME (IgG)	Neg	۱۰	۲۰	۴۰	۸۰	۱۶۰	۳۲۰	۶۴۰	۱۲۸۰	۲۵۶۰	جمع	
	Neg											
	۱۰											
	۲۰	۱									۱	
	۴۰		۲	۱							۳	
	۸۰	۱		۱	۴	۲	۲				۱۲	
	۱۶۰		۱			۵	۱		۱		۸	
	۳۲۰				۲	۴	۵				۱۱	
	۶۴۰	۱				۳	۲	۱			۷	
	۱۲۸۰							۲			۲	
	۲۵۶۰							۱	۱	۳	۵	
	جمع	۳	۱	۱	۶	۱۱	۱۱	۷	۶	۱	۳	۵۰

جدول ۲

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
2ME IgG	۳۲۰	۴۰	۴۴۰	۱۶۰	۸۰	۱۲۸۰	۱۶۰	۸۰	۲۲۰	۱۶۰	۸۰	۳۲۰	۱۶۰	۱۶۰	۲۵۶۰	۱۶۰	۸۰	۲۰	۸۰	۸۰	۴۴۰
2ME IgM	۱۰	۸۰	۱۰	۲۰	۴۰	۱۰	۴۰	۱۰	۴۰	۱۰	۸۰	۱۰	۲۰	۱۰	۴۰	۱۰	۸۰	۱۰	۲۰	۸۰	۴۴۰
از 2ME																					

جدول ۳ - مقایسه کلی مقادیر IgG در دو روش "اگلوتیناسیون با ۲ME" و "فلورسانس با ۲ME"

(IgG) 2ME فلورسانس	(IgG) 2ME اگلوتیناسیون	شماره	جنس	(IgG) 2ME فلورسانس	(IgG) 2ME اگلوتیناسیون	شماره	جنس
۶۴۰	۱۶۰	F	۲۶	۱۰	۴۰	F	۱
۶۴۰	۱۶۰	M	۲۷	۴۰	۸۰	F	۲
۸۰	۸۰	M	۲۸	-	۴۰	M	۳
۸۰	۴۰	M	۲۹	۳۲۰	۴۰	M	۴
۳۲۰	۴۰	M	۳۰	۲۵۶۰	۶۴۰	F	۵
۱۶۰	۲۰	F	۳۱	۱۶۰	۱۶۰	M	۶
۶۴۰	۳۲۰	M	۳۲	۱۶۰	۱۶۰	M	۷
۸۰	۳۲۰	M	۳۳	۴۰	۸۰	F	۸
۶۴۰	۲۵۶۰	M	۳۴	۲۵۶۰	۱۲۸۰	M	۹
۸۰	۱۶۰	M	۳۵	۱۶۰	۴۰	F	۱۰
۸۰	۱۶۰	M	۳۶	۱۶۰	۱۶۰	M	۱۱
-	۸۰	F	۳۷	۸۰	۱۶۰	M	۱۲
۳۲۰	۴۰	M	۳۸	۸۰	۱۶۰	M	۱۳
۱۶۰	۸۰	F	۳۹	۳۲۰	۱۶۰	F	۱۴
۳۲۰	۲۰	M	۴۰	۳۲۰	۱۶۰	F	۱۵
۱۶۰	۸۰	M	۴۱	۴۰	۸۰	M	۱۶
۱۶۰	۱۶۰	F	۴۲	۲۵۶۰	۳۲۰	F	۱۷
۱۶۰	۶۴۰	M	۴۳	۸۰	۱۶۰	M	۱۸
۸۰	۶۴۰	F	۴۴	۲۰	۴۰	F	۱۹
۱۶۰	۱۶۰	M	۴۵	۴۰	۴۰	F	۲۰
۶۴۰	۸۰	F	۴۶	۱۶۰	۸۰	M	۲۱
۳۲۰	-	F	۴۷	۸۰	۱۶۰	F	۲۲
۸۰	۳۲۰	M	۴۸	۶۴۰	۳۲۰	F	۲۳
۴۰	۴۰	F	۴۹	۱۲۸۰	۳۲۰	M	۲۴
۴۰	۲۰	F	۵۰	-	۱۶۰	F	۲۵

جدول ۴ - میزان پراکندگی تیتر IgG تست فلورسانس در مقایسه با آزمون رسمی رایست

تیتر آزمون رسمی رایست

IF (IgG)	R	۸۰	۱۶۰	۳۲۰	۶۴۰	۱۲۸۰	۲۵۶۰	۵۱۲۰	جمع
Neg									
۱۰									
۲۰			۱						۱
۴۰			۱		۱			۱	۳
۸۰		۲	۳	۲	۲	۲	۱		۱۲
۱۶۱		۱	۱	۱	۴	۱			۸
۳۲۰			۲	۸		۱			۱۱
۶۴۰			۱	۳	۱	۱	۱		۷
۱۲۸۰					۲			۱	۳
۲۵۶۰					۳		۲		۵
جمع		۳	۹	۱۴	۱۳	۵	۴	۲	۵۰

جدول ۵ - میزان پراکندگی تیتر IgM تست فلورسانس در مقایسه با آزمون رسمی رایست.

IF (IgM)	R	۸۰	۱۶۰	۳۲۰	۶۴۰	۱۲۸۰	۲۵۶۰	۵۱۲۰	جمع
Neg		۱	۲	۲	۳		۱		۹
۱۰		۲	۱	۱	۳	۱			۸
۲۰			۳	۳	۱	۲		۱	۱۰
۴۰				۳	۴		۱		۸
۸۰				۳	۲		۱		۶
۱۶۰			۱			۱			۲
۳۲۰			۲	۱		۲			۵
۶۴۰								۱	
۱۲۸۰				۱			۱		۲
۲۵۶۰									
جمع		۳	۹	۱۴	۱۳	۵	۴	۲	۵۰

جدول ۶

شماره	جنس	آزمون رایت	فلورسانس	جنس	آزمون رایت	فلورسانس	فلورسانس	جنس	آزمون رایت	فلورسانس	فلورسانس
IgM	IgG	آگلوتیناسیون	IgM	IgG	آگلوتیناسیون	IgM	IgG	IgM	IgG	آگلوتیناسیون	آگلوتیناسیون
۱	F	۸۰	۲۵۶۰	M	۶۴۰	۲۶	۱۶۰	۱۰	۸۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۲	M	۲۰	۸۰	M	۱۲۸۰	۲۷	۳۲۰	۶۴۰	۳۲۰	۸۰	۳۲۰
۳	F	۲۰	۸۰	M	۱۶۰	۲۸	۱۰	۸۰	۸۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۴	M	۴۰	۳۲۰	M	۳۲۰	۲۹	۱۶۰	۶۴۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۵	F	۱۶۰	۶۴۰	F	۱۶۰	۳۰	۸۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۶	M	۲۰	۱۲۸۰	M	۶۴۰	۳۱	-	۳۲۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰
۷	M	۱۰	۱۶۰	M	۶۴۰	۳۲	۲۰	۶۴۰	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰
۸	M	۱۲۸۰	۱۲۸۰	M	۵۱۲۰	۳۳	۴۰	۴۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۹	M	-	۳۲۰	M	۳۲۰	۳۴	-	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۱۰	F	۱۲۸۰	۱۶۰	M	۲۲۰	۳۵	۱۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰
۱۱	M	۲۲۰	۲۰	F	۱۶۰	۳۶	-	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۱۲	M	۲۰	۶۴۰	M	۳۲۰	۳۷	۴۰	۸۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۱۳	F	۴۰	۳۲۰	F	۳۲۰	۳۸	۴۰	۱۶۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۱۴	F	-	۳۲۰	M	۳۲۰	۳۹	۲۰	۳۲۰	۱۲۸۰	۱۲۸۰	۱۲۸۰
۱۵	M	۸۰	۳۲۰	M	۴۰	۴۰	۴۰	۸۰	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰
۱۶	F	۸۰	۸۰	M	۶۴۰	۴۱	-	۲۵۶۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۱۷	M	۲۰	۸۰	F	۱۶۰	۴۲	۸۰	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰	۳۲۰
۱۸	F	۱۰	۸۰	M	۱۲۸۰	۴۳	-	۸۰	۸۰	۸۰	۸۰
۱۹	F	۲۰	۴۰	F	۵۱۲۰	۴۴	-	۴۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰
۲۰	M	۲۰	۳۲۰	M	۳۲۰	۴۵	۲۲۰	۳۲۰	۱۶۰	۱۶۰	۱۶۰
۲۱	F	۳۲۰	۱۶۰	F	۱۲۸۰	۴۶	۱۰	۱۶۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۲۲	F	۸۰	۳۲۰	F	۳۲۰	۴۷	۴۰	۱۲۸۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۲۳	M	۱۰	۱۶۰	M	۶۴۰	۴۸	-	۲۵۶۰	۶۴۰	۶۴۰	۶۴۰
۲۴	F	۱۰	۸۰	F	۳۲۰	۴۹	۴۰	۸۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰	۲۵۶۰
۲۵	F	۲۰	۸۰	F	۱۶۰	۵۰	۳۲۰	۶۴۰	۱۲۸۰	۱۲۸۰	۱۲۸۰

بحث:

۲- کاربرد ایمونوفلورسانس عیارهای بالاتری از آنتی بادی رانشان میدهد (جدول شماره ۴) که در تشخیص بیماری به پزشک یا وری می‌کند.

۳- استفاده از روش ایمونوفلورسانس با بکارگیری کنژوگه اختصاصی ضد هریک از تحت کلاسها ایمن گلوبولین IgG یا IgM ().

اولاً "تشخیص مرحله فعال را از غیر فعال بیماری یا یک تست و در یک زمان آسان می‌کند.

ثانیاً " عیارهای بالاتری از IgG و IgM نسبت به روش آگلوتیناسیون حتی کومبین رایت میدهد.

ثالثاً " این صحیح است که 2ME بخاطر خاصیت احیا کنندگی میتواند در تفکیک نوع آنتی بادی (حذف IgM از محیط و باقی گذاردن IgG) کمک موثری باشد ولی (جدول شماره ۲) نشان میدهد که 2ME خود مسئله ساز باشد زیرا امکان پدیده منطقه‌ایی با بکار بردن آن از بین نرفته و عیارهای آنتی بادی بعداز اثر 2ME ممکن است مقادیر واقعی آنها رانشان ندهد زیرا که روش 2ME یک روش آگلوتیناسیون است و بهمین دلیل سرمها بیکه بعداز اثر 2ME بروش فلورسانس بررسی شده‌اند عیار بالاتری داشته‌اند.

رابعاً " مایع رویی لوله‌های حاوی 2ME هم چنان دارای IgM است که به روش فلورسانس قادر به تشخیص آن بوده‌ایم (جدول ۳) .

میتوان گفت که 2ME قادر نیست تمام IgM موجود را احیاء کند.

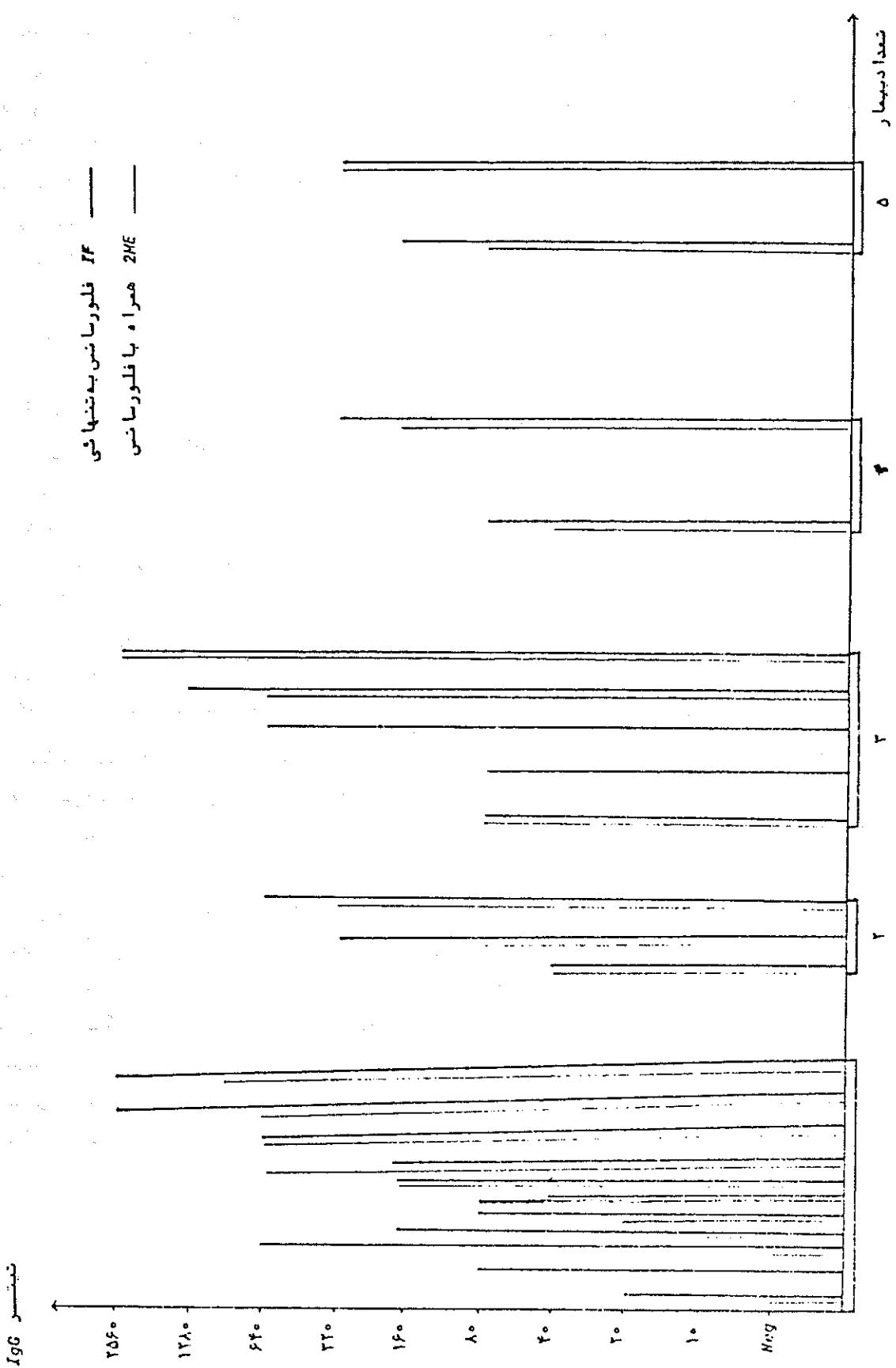
خامساً " همین مایع رویی حاوی IgG کمتری بوده که در روش فلورسانس مشخص گردیده است و این نشان میدهد که IgG هم احتمالاً " تحت اثر 2ME قرار می‌گیرد.

بطور مقدماتی ذکر می‌شود که در جریان بروسلوز، مانند بیماریهایی دیگر چند نوع آنتی بادی قابل اندازه‌گیری است که دو نوع آن از نظر تشخیص اهمیت بیشتری دارد IgG و IgM، (۱۲، ۲۰، ۲۶) حضور IgM در ابتدای بیماری دلیل بر ابتلا تازه بیمار به عقوت است و پس از آن همراه با IgG دیده می‌شود (۹) پس از درمان IgG بتدریج پائین می‌آید و عملاً "ناپدید می‌گردد ولی IgM تا مدتی در جریان خونی باقی می‌ماند و در این مرحله است که تشخیص دچار اشکال می‌گردد " آیا بیماری فعال است و احتیاج به درمان دارد؟

استفاده از روش‌های آگلوتیناسیون به تنها ای این مشکل را حل نمی‌کند و استفاده از 2ME (همانطور که در گزارش قبلی ذکر شد) (۱۳) روش با ارزشی است که حضور IgG را به تنها ای نشان داده کمکی به روند درمان می‌کند. ولی مثل هرتکنیک دیگری دارای معاوی است در کنار محسنه شمرده شده که برای اجتناب از آنها میتوان روش پیشنهادی و بکار گرفته شده در بخش ایمونولوژی دانشکده پزشکی رامورد استفاده قرار دهد یعنی استفاده از روش ایمونوفلورسانس با کنژوگه اختصاصی ضد تحت کلاس‌های ایمن گلوبولین

نتایج بدست آمده در این بررسی نشان میدهد که استفاده از روش ایمونوفلورسانس بدلاً لیل زیر ارجح است.

۱- استفاده از روش آگلوتیناسیون استانداره (STT) به تنها ای هرگز کافی نبوده است و به علت اشتباهاتی که وجود آنتی بادیها ناکامل یا بلوکان در عمل پیش می‌آورد (۱) استفاده از آنتی بادی ضد گلوبولین های انسان یا روش کومبین رایت مطرح شده است (۴) با کارگیری تکنیک ایمونوفلورسانس و با کنژوگه توتال یعنی آنتی بادی برای تمام تحت کلاسها ایمن گلوبولین که به فلورسانس متصل شده است، براین مشکل یعنی وجود پدیده منطقه‌ایی میتوان غلبه کرد و نیازی به انجام تست‌های اضافی نیست (۴) .

نمودار افزونی لیترهای IgG در آزمون فلورسانس نسبت به بکارگیری 2ME همین آزمون .

REFERENCES

- 1) Bascoul S. (1984), Two Sensitive Assays for the detection of anti Brucella antibodies Dev. Biol. Scan. 56: 441-5.
- 2) Buchanan T.M. (1982), Cecil Text Book of Medicine, 16th Edition p: 1614-8.
- 3) Buchman T.M. (1980), 2Me Brucella agglutination Test. J. Of Clinical Microbiol 11: 691-3.
- 4) Hall S.M. (1984) Detaction of Serum Antibody to Brucella Abortus in cattle, by use of a quantitative flurometric Immunoassay J. of Clin. Microbiology Dec. 1023-27.
- 5) Hausler W. Koontz (1970), Brucellosis, Mycotic and parasitic infection p; 374-5.
- 6) Hershberg S. (1971), Immunoglobulins in Brucellosis J.A.M.A. 218: 741.
- 7) Edwar ds Joan (1970), Comparison of the indirect fluroscent antibody test with agglutination. J.Clin. Path. 23: 161-5.
- 8) Kerr W.R. (1966). The laboratory diagnosis of chronic Brucellosis Lancet 2: 1181-3.
- 9) Robetson L. (1980), Bench book on Brucalla a Public Health Laboratory Service monograph Series. 14: London H.M.S.O.
- 10) Weir D.M. Immunochemistry, Immunofluorescent P: 18.1-18.19. (1986
- 11) Spink W. Medical Microbiology (1981) 320-323.

۱۲ - بیماریهای عفونی در ایران بیماریهای باکتریال دکتر اسماعیل صائبی

۱۳ - کاربرد ۲ مرکا یوتا نول در تشخیص آزمایشگاهی و بررسی سیر درمان بروسلوز دکتر رفیعی -

کریسمی

مجله دانشکده پزشکی (۱۳۶۵) صفحه ۷۷